

Fade

M : "Vrouwe, een zeemvel, gauw zere..."

V : "..."

M : "En loopt een beetje waar dat het effen is !"

V : "Hierzie, als ge gemoost hebt zijde beter mee een sponse."

M : "Een sponse, een sponse, 'k moe kik geen sponse èn ! 't Es bijgod voor in mijn nieuwe koersbroek !"

Een nieuwe koersbroek, met lange pijpen, en bretellen, maar zonder zeemvel. Ge houdt het niet voor mogelijk. Toch is het zo. En wel al de 2e keer dat ik dat tegenkom. De eerste keer ergens vorig jaar, toen ik als groentje het peleton van WTC Oeselgem vervoegde, en prompt een volledige uitrusting aangesmeerd kreeg. Mét koersbroek met lange pijpen, en bretellen, maar zonder zeemvel. Ondertussen vermoed ik dat het hier om een verfijnde poging tot sabotage moet gegaan zijn. Een subtiele vorm van sociaal verweer. Ik kreeg die broek namelijk niet direct, maar enkel nadat ik meerdere keren ('t is te zeggen : iedere keer) een ongeplande rustpauze had georganiseerd voor iedereen behalve mijn eigen ikzelf, door telkens minuten na de groep bovenop het minste vals plat toe te komen. Sommigen moeten het volgens mij danig op hun heupen hebben gekregen, en gedacht hebben : "Dienen nieuwen zit daar veel te gemakkelijk op zijne velo..." Dit leidde dan tot onverbloemde uitspraken gaande van "Er zat ne keer gene schuif in vandaag" tot "Blijven trainen, jong !". Maar ik verdenk er een paar van – twee onder andere – dat ze mij die koersbroek met lange pijpen, en bretellen, maar zonder zeemvel, express hebben aangedaan, uit overweging van : "Als 't wat meer aan zijn gat jukt, zal ie harder op de pedalen duwen..."

De nieuwe uitrusting, daar is het laatste woord nog niet over gezegd of geschreven. In een niet zo ver verleden hemelde Jan Mulder het spel op van Zulte-Waregem. Jan Mulder, de elegantste rechtsbuiten aller tijden, en breedsprakerig voetbalkomentator en columnist in Humo. Frivool, vrijbouterig, complexloos, een anonieme groep lefgozers, met welliefelijke amateurstrekken in plaats van professionele kapsones. In dat soort bewierokingen moet het ongeveer gegaan zijn, die keer in Humo. In dezelfde adem echter verhakselde Jan de uitrusting van Zulte-Waregem. Niet alleen het boswachtersgroen, maar ook de chaotische voorstelling van de sponsors, en hoe de spelers er in er uit zagen... Zo stijlvol als het spel, zo stijlloos waren de kleren. Nu is Jan verslaafd aan schoonheid, vooral in de sport. En maken ook op het veld de kleren de man.

Wel, ik zeg je : er schort iets aan onze nieuwe outfit.

Het kleurrijke van onze bonte bende zondagse lolbroeken-op-de-fiets (met lange pijpen, en bretellen, maar zonder zeemvel) wordt precies iets te *fade* weergegeven. Het flamboyante geel, het vurige rood, het koninklijke blauw van weleer... Ik weet het niet...

Heer, laat onze club van ontspanning aan Jan Mulder voorbijgaan.

Zonder dat hij ons ziet.

---oooOOooo---